

Пожовклі стерні по полях,
І гине слід по журавлях
Ген-ген вдалечині,
Капличка в тіні трьох беріз,
Скрут — і з гори скотився віз
В село, в ярку, на дні.

Ярок глибокий, весь в садах,
Село не спить, бо по хатах
Ще блимають огні.
Вйо, коні, вйо! Ось вже наш пліт,
Хтось вибіг з хати до воріт,
І хтось стоїть в вікні.

Спинився віз. Нараз — в очах
Погасло світло по хатах,
З села нема сліду...
Кругом імла, а в тій імлі
Летять ключами журавлі,
І... я іду, іду...

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Поезії 20—40 років](#)